

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: SAAE JEG IKKE DINE SPREDES

Citation: Aarestrup, Emil: "SAAE JEG IKKE DINE SPREDES", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.181.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare04val-shoot-workid70125/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

EI DE SNOE SIG OM DET STIVE

.....

Ei de snøe sig om det Stive,
Om det Marmorkolde, Døde —
Nei, om det, som er ilive,
Om et Hjerte, som kan gløde.

Ei om noget Ligegyldigt,
Gammelt, Konstlet og Elendigt —
Nei, om det, som ungt og fyldigt,
Gud har dannet, egenhændigt.

.....

SAAE JEG IKKE DINE SPREDES

S[aae] jeg ikke Dine spredes
Naar de stille Stjerner funkler,
Men paa Jord, ei anderledes

Deres Billed jeg forguder
I min Sjæl

.....

FISKEREN

Malerie — flyvende Skum —
Alting har Staten filegnet sig, Jorden, Luften
med hvad der groer og lever i den,
Jorden med sit Leer og Gruus
Mark og Eng med Korn og Straa
Skov og Busk med Dyr og Hare
Luften selv med Lærken i
Selv den lille Ferskvandssø
Med Karudsen . . .
Kun paa snevre Landeveie, kan man
færdes frit, og paa knebne Gader.
Kun paa Havet er man fri
Kun paa Havet
Fik Naturen Raaderum
Kun i Bølgens Rige
Kan Naturen sige
Til den Flok, som lider Nød:
Kom! her er mit Moderskjød
Kom! her kan I finde Brød!

Bagsiden:
Blæsten kaster Skum paa Landet
